

Jacek Trznadel

Pośmiertna w głębi jezior maska", Ireneusz Opacki, Warszawa 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 142

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ OLKUŚNIK Ewa: Słototwórstwo na usługach filozofii. W: Studia o Leśmianie. Pod redakcją M.Głowińskiego i J.Sławińskiego. PIW. Warszawa 1971. IBL PAN. Historia i Teoria Literatury. Studia. 28, s. 151-183.

Praca omawia związki i zależności pomiędzy językiem poezji Leśmiana a jego koncepcjami światopoglądowymi. Autorka przeprowadza szczegółową analizę wybranej warstwy stylistycznej języka poetyckiego Leśmiana, mianowicie neologizmów. Analiza zmierza do rozłożenia struktury morfologicznej neologizmów na cząstki elementarne, a tym samym stara się o ujawnienie wewnętrznych "napięć" i relacji pomiędzy nimi. Te zabiegi analityczne są dla autorki punktem wyjścia do sformułowań dotyczących "filozofii" Leśmiana, które jednak w omawianej pracy ustępują liczebnie analizom morfologii neologizmów. Praca jest bogato udokumentowana, wyróżnionym typom neologizmów odpowiadają egzemplifikacje fragmentów tekstów Leśmiana.

BP/41

E.Sz.

/I/ OPAKCI Ireneusz: "Pośmiertna w głębi jezior maska". W: Studia o Leśmianie. Pod redakcją M.Głowińskiego i J.Sławińskiego. PIW. Warszawa 1971. IBL PAN. Historia i Teoria Literatury. Studia. 28, s. 230-351.

Zamierzeniem autora było ukazanie tradycji romantycznych i ujęć fenomenologicznych w poezji Leśmiana - chodzi tu przede wszystkim o motyw czasu i motyw odbicia. Uwzględniając także twórczość pozapoetycką autora "Łąki", Opacki próbuje zrekonstruować całość twórczości Leśmiana jako pewien konsekwentny model, zgodnie z metaforą tytułową sprowadzając tę poezję do spełniania postulatów estetyki odbicia rzeczywistości w sztuce.

BP/41

J.T.